

ΚΑΝΩΝ ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΙΩΑΝΝΗ ΠΡΟΔΡΟΜΟ

(ερέας: Ε λογητός....)

Ψαλμ ς ΡΜΒ 142

Κύριε, ε σάκουσον τ ς προσευχ ς μου, νώτισαι τ ν δέησίν μου ν τ ληθεία σου, ε σάκουσόν μου ν τ δικαιοσύνη σου. Κα μ ε σέλθης ε ς κρίσιν μετ το δούλου σου, τι ο δικαιωθήσεται νώπιόν σου π ς ζ ν. τι κατεδίωξεν χθρ ς τ ν ψυχήν μου, ταπείνωσεν ε ς γ ν τ ν ζώήν μου. κάθισε μ ν σκοτεινο ς, ς νεκρο ς α νο ς, κα κηδίασεν π' μ τ πνε μα μου, ν μο ταράχθη καρδιά μου. μνήσθην μερ ν ρχαίων, μελέτησα ν π σι το ς ργοι ς σου, ν ποιήμασι τ ν χειρ ν σου μελέτων. Διεπέτασα πρ ς σ τ ά ς χε ρα ς μου, ψυχή μου ς γ νυδρ ς σοί. Ταχ ε σάκουσόν μου, Κύριε, ξέλιπε τ πνε μα μου. Μ ποστρέψεις τ πρόσωπόν σου π' μο , κα μοιωθήσομαι το ς καταβαίνουσιν ε ς λάκκον. κουστ ν ποιήσον μο τ πρω τ λεός σου, τι π σοί λπισα. Γνώρισον μοί, Κύριε, δόν, ν πορεύσομαι, τι πρ ς σ ρα τ ν ψυχήν μου. ξελο μ κ τ ν χθρ ν μου, Κύριε, πρ ς σ κατέφυγον. Δίδαξον μ το ποιεν τ θέλημά σου, τι σ ε Θεός μου. Τ Πνε μα σου τ γαθ ν δηγήσει μ ν γ ε θεία. νεκεν το νόματός σου, Κύριε ζήσεις μέ. ν τ δικαιοσύνη σου ξάξεις κ θλίψεω ς τ ν ψυχήν μου, κα ν τ λέει σου ξολοθρεύσεις το ς χθρού ς μου. Κα πολε ς πάντα ς του ς θλίβοντα ς τ ν ψυχήν μου, τι γ δο λο ς σου εμί.

(Ε θ ς ε ς ... χον δ'.)

Θε ς Κύρι ς κα πέφανεν μ ν, ε λογημένος ρχόμενος ν νόματι Κυρίου. (τετράκι ς)

Τ Θεοτόκω κτεν ς ν ν προσδράμωμεν, μαρτωλο κα ταπεινο κα προσπέσωμεν ν μετάνοι κράζοντε ς κ βάθου ς ψυχ ς. Δέσποινα βοήθησον, φ' μ ν σπλαγχνισθε ςα, σπε στον πολλύμεθα π πλήθου ς πταισμάτων, μ ποστρέψεις σο ς δούλου ς κενού ς. Σ γ ρ κα μόνην λπίδα κεκτήμεθα.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι

το Κυρίου μεγαλώνυμο ς κ ρυ ς κα ποστόλων κρηπ ς ώάννη, θεομιμήτω ς πάριδε Πανάγιε, παντα τ πταίσματα, τ ς θλί ς ψυχ ς μου. Ρσαι κ παντοίων με κα ποικίλων κινδύνων, κα τ ν κοιν ν λέωσαι Θεόν, να ν κρίσει παράσχει μο φεσιν.

Κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α να ς τ ν α ώνων. μήν.

Ο σιωπήσωμεν ποτ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλενο νάξιοι. ε
μ γ ρ σ προϊύστασο πρεσβεύουσα, τς μ ς ρρύσατο κ τοσούτων
κινδύνων; τς δ διεφύλαξεν ως ν ν λευθέρους; Ο κ ποστ μεν
Δέσποινα κ σο . Σο ς γ ρ δούλους σ ζεις ε κ παντοίων δειν ν.

Λήσον μ Θε ς κατ τ μέγα λεός σου, κα κατ τ πλ θος τ νο
κτιρι ν σου ξάλειψον τ νόμημά μου. π πλεον πλ νον μ π τ ς
νομίας μου, κα π τ ς μαρτίας μου καθάρισον μέ. τι τ ν νομίαν
μου γ γινώσκω, κα μαρτία μου νώπιόν μου στ δι παντός. Σο
μόνω μαρτον, κα τ πονηρ ν νώπιόν σου ποίησα, πως ν δικαιωθ ς
ν το ς λόγοις σου, κα νικήσης ν τ κρίνεσθαι σέ. δο γ ρ ν νομίαις
συνελήφθην, κα ν μαρτίαις κίσσησε μ μήτηρ μου. δο γ ρ
λήθειαν γάπησας τ δηλα κα τ κρύφια της σοφίας σου δήλωσας μοί.
Ραντιες μ σσώπω, κα καθαρισθήσομαι, πλυνες μέ, κα π ρ χιόνα
λευκανθήσομαι. κουτιες μο γαλλιάσιν κα ε φροσύνην,
γαλλιάσονται στέα τεταπεινωμένα. πόστρεψον τ πρόσωπόν σου π
τ ν μαρτι ν μου, κα πάσας τ ς νομίας μου ξάλειψον. Καρδίαν καθαρ
ν κτίσον ν μοί, Θεός, κα πνε μα ε θ ς γκαίνισον ν το ς γκάτοις
μου. Μ πορρίψης με π το προσώπου σου, κα τ Πνε μα σου τ γιον
μ ντανέλης π' μο . πόδος μο τ ν γαλλιάσιν το σωτηρίου σου, κα
Πνεύματι γεμονικ στήριξον μέ. Διδάξω νόμους τὰς δούς σου, κα
σεβες π σ πιστρέψουσι. Ρσαι με ξ αμάτων Θεός, Θε ς τ ς
σωτηρίας μου, γαλλιάσεται γλωσσά μου τ ν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τ
χείλη μου νοίξεις, κα τ στόμα μου ναγγελε τ ν ανεσίν σου. τι, ε
θέλησας θυσίαν δωκα ν, λοκαυτώματα ο κ ε δοκήσεις. Θυσία τ Θε
πνε μα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην κα τεταπεινωμένην
Θε ς ο κ ξουδενώσει. γάθυνον, Κύριε, ν τ ε δοκία σου τ ν Σιών κα
οκοδομηθήτω τ τείχη ερουσαλήμ. Τότε ε δοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ναφορ ν κα λοκαυτώματα. Τότε νοίσουσιν π τ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

(δη Α'. ρος Πλ. Δ'. γ ρ ν διοδεύσας...)

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.

Δειν ν μ χειμάζουσι λογισμοί, π ρ ς σ καταφεύγω, σωτηρίαν
πιζητών, Προφ τα κα Πρόδρομε Κυρίου, κ πάσης νόσου κα βλάβης με
λύτρωσαι.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.

Παθ ν μ ταράττουσι προσβολαί, πολλ ς θυμίας μπιπλ σαι μου τ
ν ψυχήν, ε ρήνευσον, Μάκαρ, τα ς πρεσβείαις, τα ς π ρ ς Θεόν σου, Προφ
τα κα σ σον με.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ γίνω Πνεύματι

Τὴν γὰρ καὶ θαλάσσης καὶ Ὀρανοῦ, Ποιητὴν πάντων ὁράτων καὶ
ρατῶν ἡμῶν βαπτίσας κλυδωνίζει, κλύει πάσης νόσου καὶ βλάβης
ρουσθῆναι με.

Καὶ νῦν, καὶ εἰ, καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἤμην.

Νοσοῦντάς τε σῶμα καὶ τὴν ψυχὴν, πσκοπὸς θείας καὶ προνοίας τῆς
παρά σου, ζῶσον μόνῃ θεομτορῶ, ἵνα γὰρ γὰθο τὸ λοχεύτρια.

(δὲ Γ'. Ὁρανίας ψῆδος.)

Πρόδρομε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε πρὸς με.

Προστασίαν καὶ σκέπην, τὴν σὺν ἐξιδίου μοι, πικαλουμένῳ Προφ
τα, σῶμα κυβέρνησον, τὰς κεσίαις σου, τὴν σφαλὴν πρὸς λιμένα, καὶ
δεσμῶν μὴ λύτρωσαι τὸ πολεμήτορος.

Πρόδρομε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε πρὸς με.

κετεύω, Προφ τα, τὴν ψυχικὴν ταραχὴν, καὶ τὰς προσβολὰς τῶν δειν
ν νόσων πάντοτε, περχομένας μοι, ἕξ μοι, Πρόδρομε, τάχῃ, μακρὴν
ποδίωξον τὰς κεσίαις σου.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ γίνω Πνεύματι

Χαλεπὰς μαρτίαις, καὶ νοσηροῦ πάθεσι, περικλυζομένῳ, Προφ τα, σ
μοι βοήθησον, πρὸς τὴν σκέπην σου, λοτελὸς προσφυγόντι, καὶ θερμὸς
κραυγάζοντι, σῶσον με Πρόδρομε.

Καὶ νῦν, καὶ εἰ, καὶ ἐς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἤμην.

Ἐργέτην τεκοῦσα, τὴν τὴν καλὴν αἰτίαν, τῆς ἐργασίας τῶν πλοτῶν,
πάσιν ἀβλύσον. πάντα γὰρ δύνασαι, ἵνα δυνατὴν ἡσχύϊ, τὴν Χριστὴν
κῆσασα, Θεομακάριστε.

Διάσωσον κλύει πάσης νόσου Πρόδρομέ του Σωτῆρος, τοὺς πρὸς τὴν σκέπην
σου καταφεύγοντας, καὶ λύτρωσαι ἀωνίων βασάνων.

πίβλεψον ἐμὴν ἐμὴν πανύμνητε Θεοτόκε, πρὸς τὴν μὴν χαλεπὴν του
σώματος κάκωσιν, καὶ ἀσπασαί τῆς ψυχῆς μου τὸ λῆγος.

(ἐρέας: Ἀθησὶς καὶ τὸ Κάθισμα.)

(ἵχος Δ'. Ταχὶ προκατάλαβε...)

Ὁ θεὸν θησαύρισμα, γκεκρυμμένον τὸ γὰρ, Χριστὸς πεκάλυψε, τὴν
κεφαλὴν σου μὴν, Προφ τα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οἱ συνελθόντες, ἵνα
ταύτης ἐρέσει, σμασι θεηγόροις, τὴν Σωτῆρα μνο μεν, τὴν σῶζοντα
μὴν, κφθορῶν, τὰς κεσίαις σου.

(δ Δ'. Εσακήκοα Κύριε.)

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Τ ν παθ ν μου τ ν τάραχον, τ ν ε ρηνάρχην βαπτίσας Κύριον, τα ς
πρεσβείαις σου κατεύνασον, κα ε ς γ ν πραέων μ νόρμισον.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Ε σπλαχνίας τ πέλαγος, νυποστόλως κηρύξας πασι, καθικέτευέ
σου δέομαι, τ ν βασάνων πως λυτρωθείημεν.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι
πολαύοντες, Πρόδρομε, τ ν σ ν δωρημάτων σο χαριστήριον,
ναμέλπομεν φύμνιον, ο τ ς σ ς τρυφ ντες ντιλήψεως.

Κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α νας τ ν α ώνων. μήν.
Ο λπίδα κα στήριγμα, κα τ ς σωτηρίας τεχος κράδαντον,
κεκτημένοι σέ, Πανύμνητε, δυσχέρειας πάσης κλυτρούμεθα.

(δ Ε'. Φώτισον μ ς.)

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Πλήρωσον μ ν, τάς α τήσεις τ ν τιμώντων σε, το δύτου τ ν
φήλιον, φωτ ς πληρώσας τ κηρύγματί σου, Πρόδρομε.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Λύτρωσον μ ς, κ κινδύνων Βαπτιστά το Χριστο , α ωνίαν κηρύξας
λύτρωσιν, κα τ ν ε ρήνην τ ν πάντα νο ν περέχουσαν.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι
Λ σον τ ν δειν ν νοσημάτων τ ν σθένειαν, τ ν πρεσβει ν τ ν σ ν
τ θερμότητι, τ ν Σωτ ρα βαπτίσαι φανείς πάξιος.

Κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α νας τ ν α ώνων. μήν.
ασαι γνή, τ ν παθ ν μου τ ν σθένειαν, πισκοπ ς σου ξιώσασα,
κα τ ν γείαν τα ς πρεσβείαις σου παράσχου μοι.

(δ ΣΤ. Τ ν δέησιν κχε .)

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Θανάτου κα τ ς φθορ ς ξάρπασον, φθαρσίαν μο δίδο ς πολαύειν,
κ πειρασμ ν κα κίνδυνων παντοίων, κα ξ φόδου τ ν νόσων ξαίρων
με. Δεήσεσι σα ς Βαπτιστά, ν Κυρί κα σ σον μ δέομαι.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.

Προστάτην σε τ ζω ζ πίσταμαι, κα θερμ ν ν περιστάσεσι πρέσβυν,
κα πειρασμ ν διαλύοντα νέφος, κα π σαν νόσον κα βλάβην λαύνοντα
κα δέομαι δυσμενής, κ φθορ ζ τ ν παθ ν μου ρυσθήναι με.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι

ν λάκκ μαρτι ν μπέπτωκα, κα α το ναδραμε ν ο κ σχύω. λλ'
Θε ζ τ ν κ λάκκου λεόντων, βαπτίσας πάλαι προφήτην ρυσάμενον,
λιτάνευε ν ξ α το , ναγάγη με, Τίμιε Πρόδρομε.

Κα ν ν, κα εί, κα ες το ζ α νας τ ν αώνων. μήν.

ς τεχος καταφυγ ζ κεκτήμεθα, κα ψυχ ν σε παντελ σωτηρίαν, κα
πλατυσμ ν ν τα ζ θλίψεσι, Κόρη, κα τ φωτί σου ε γαλλόμεθα.
Δέσποινα κα ν ν μ ζ, τ ν παθ ν κα κινδύνων διάσωσον.

Διάσωσον κ πάσης νόσου, Πρόδρομε το Σωτ ρος, το ζ π τ ν σκέπτην
σου καταφεύγοντας, κα λύτρωσαι α ωνίων βασάνων.

χραντε, δι λόγου τ ν Λόγον νερμηνεύτως π' σχάτων τ ν μερ ν
τεκο σα δυσώπησον, ζ χουσα μητρικ ν παρρησίαν.

(ερε ζ μνημονεύει ζ θος.)

(Ετα τ Κοντάκιον. χος β'. τ νω ζητ ν...)

Προφ τα Θεο κα Πρόδρομέ της χάριτος, τ ν Κάραν τ ν σήν, ζ ρόδον
ερώτατον, κ τ ζ γ ζ ε ράμενοι, τ ζ άσεις πάντοτε λαμβάνομεν. Κα γ ρ
πάλιν ζ πρότερον, ν κόσμ κηρύττεις τ ν μετάνοιαν.

(Κα ε θ ζ τ Προκείμενον χος Δ'.)

Δίκαιος ζ φο νιξ νθήσει κα σεί κέδρος ν τ Λιβάν
πληθυνθήσεται.

Στίχος. Πεφυτευμένος ν τ οκ Κυρίου, ν τα ζ α λα ζ το Θεο μ ν
ξανθήσουσιν.

Ε αγγέλιον. κ το κατ ωάννην (29—34.)

Τ καιρ κείν βλέπει ωάννης τ ν ησο ν ρχόμενον προ ζ α τόν,
κα λέγει. δε μν ζ το Θεο , αρων τ ν μαρτίαν το κόσμου. Ο τος
στι περ ο γ επον. πίσω μου ρχεται νήρ, ζ μπροσθέν μου
γένονεν, τι προ τος μου ν. καγώ ο κ δειν α τόν. λλ' να φανερωθ τ
σραήλ, δι το το λθον γ ν τ δατι βαπτίζων. Κα μαρτύρησεν
ωάννης, λέγων. τι τεθέαμαι τ Πνε μα καταβα νον σε περιστερ ν ξ
ο ρανο , κα μεινεν π' α τόν. Καγ ο κ δειν α τόν, λλ' πέμψας μ
βαπτίζειν ν δατι, κε νος μο επεν. φ' ν ν δ ζ τ Πνε μα καταβα νον
κα μένον π' α τόν, ο τος στιν βαπτίζων ν Πνεύματι γίω. Καγώ
ώρακα, κα μεμαρτύρηκα, τι ο τος στιν Υ ζ το Θεο .

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι

Τὰς τὸ Προδρόμου πρεσβείαις, λέμον, ξάλειψον τὴν πλήθη τῶν μῶν γκλημάτων.

Καὶ νῦν, καὶ εἰ, καὶ ἐς τὸς ἀνάστων. μὴν.

Τὰς τὸς Θεοτόκου πρεσβείαις, λέμον, ξάλειψον τὴν πλήθη τῶν μῶν γκλημάτων.

Στίχος. λέμον, λήσον με Θεός.

χος Πλ. Β'. λην ποθεμένοι...)

Προφτα καὶ Πρόδρομε, ψυχὰς μὲς θυμηδία, δέξαι, Πανακήρατε, τὴν προσφερομένην σοὶ κεσίαν μου, θλψις γρηχεῖμ καὶ δεινὴ παντοία, ὠάννη μεγαλώνουμε, σὸν τὸν δολον σου, καὶ χεῖρ τὸ δράκοντα με ξάρπασον, καὶ τούτου τὴν παγίδων νῦν, ἐσε συμπαθῆς λευθέρωσον, πρεσβείαν προσάγων, καθ' ἑκοὶν ἐμεσίτης πρὸς Θεόν, καὶ πάσης νόσου κλύτρωσαι τὴν ἀτοκατάκριτον.

(ερέας: Σὸν Θεὸς τὸν Λαόν σου κ. τ. λ.)

(δὲ Ζ'. οὐκ ἐσοδαίας...)

Πρόδρομε τὸ Θεὸ πρέσβευε πρὸς μὲν.

Τὸς δὲ μαρτίας τὴν χειρόγραφον, Λόγον τὸν διαρρήξαντα, νῦν ρεῖθροις ορδάνου κραυγάζων πεδέξω, ὠάννη Πανεύφημε. τὴν Πατέρων μὲν Θεὸς ἐλογητῆς.

Πρόδρομε τὸ Θεὸ πρέσβευε πρὸς μὲν.

Θελητὸν τὸν λέους, τὸν φιλόφρονον, Μάκαρ, πρὸς τὸν δούλων σου, δυσώπει τὸν πταισμάτων καὶ νόσων οβόλων, λυτρωθῆναι τὸς ψάλλοντας. τὸν Πατέρων μὲν Θεὸς ἐλογητῆς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱὶ καὶ γίῳ Πνεύματι

Θησαυρὸν σωτηρίας καὶ γαλήνιον ῥημον, καὶ νῦν κινδύνους ταχύν, προστάτην τὸς καλοσιν, ἐδότες σε βόμεν, τὸν κλυδώνιον στόρεσον, σθενεῖ νῦν, Βαπτιστά, τὰς κεσίαις σου.

Καὶ νῦν, καὶ εἰ, καὶ ἐς τὸς ἀνάστων. μὴν.

Σωμάτων μαλακίας καὶ ψυχῶν ῥωστίας, Θεογεννήτρια, τὸν πόθῳ προσιόντων τὸν σκέπη σου τὴν θεία, θεραπεύειν ξίωσον, τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μὲν ποτεκοσά.

(δὲ Η'. τὸν Βασιλέα...)

Πρόδρομε τὸ Θεὸ πρέσβευε πρὸς μὲν.

Τὸς βοηθείας τὸς παρὰ σοὺ δεομένους, μὲν παρίδης, Προφτα, βοώντας, καὶ ξαιτουμένους τὸν σὸν πιστασίαν.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Τ ν αμάτων τ δαψιλ ς πιχέεις, το ς πιστ ς μνο σι σε, Προφ τα, κα
νευφημο σι, Παμμάκαρ ωάννη.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι
Τ ς σωτηρίας τ ν ρχηγ ν κετεύων, τ ν Χριστόν, Προφ τα, μ
λλίπης, πως κ βασάνων ρυσθ μεν αωνίων.

Κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α νας τ ν αώνων. μήν.
Τ ν πειρασμ ν σ τας προσβολάς κδιώκεις, κα παθ ν τας φόδους,
Παρθένε, θεν σ μνο μεν ε ς πάντας το ς α νας.

(δ Θ'. Κυρίως Θεοτόκον.)

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Ροήν μου τ ν δακρύν μ ποποίησης, ν ροα ς ορδάνου τ ν πάντων
Θεόν, συγκαταβάνα βαπτίσας, ν μεγαλύνομεν.

Πρόδρομε το Θεο πρέσβευε π ρ μ ν.
Κακώσεως δαιμόνων, τ ς διαλείπτως κπιεζούσης Προφ τα με
λύτρωσαι, κα πηρείας τ ς τούτων δε ξον νώτερον.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι
σχ ς κα θεραπεία, τ ς ξ κρασίας κα χαλεπ ς μαρτίας, Προφ τα
γενο , κεκακωμένη ψυχή μου, να γεραίρω σε.

Κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α νας τ ν αώνων. μήν.
Χαρ ς μου τ ν καρδίαν, πλήρωσον, Παρθένε, τ ς χαρ ς δεξαμένη τ
πλήρωμα, τ ς μαρτίας τ ν λύπην ξαφανίσασα.

Μεγαλυνάρια

Ξιον σ τ ν ς ληθ ς, μακαρίζειν σε τ ν Θεοτόκον, τ ν
ειμακάριστον, κα παναμώμητον, κα μητέρα το Θεο μ ν. Τ ν
Τιμιωτέρα τ ν Χερουβείμ, κα νδοξοτέραν συγκρίτως τ ν Σεραφείμ, τ
ν διαφθόρως Θε ν Λόγον τεκο σαν τ ν ντως Θεοτόκον σ
μεγαλύνομεν.

γονον κα καρπον τ ν ψυχήν, κέκτημαι, Παμμάκαρ, φύλλα μόνον νευ
καρπ ν, ρημον πάσης γαθ ς ργασίας, Προφ τα, ρετ ν με δε ξον
καρπούμενον.

Βαπτιστ κα Πρόδρομέ του Χριστο , λύχνε φαεσφόρε, κετεύω σ κτεν
ς, λύχνον ναψόν μου ψυχ ς τ ς ταλαίπωρου, σκοτισμένην ο σαν σ
καταλάμπρονον.

Δέομαι, Προφ τα κα Βαπτιστά, μ με περιίδης τ ν νάξιον
πρεσβευτήν, καταβαπτισθέντα το ς πάθεσι το βίου, κα ν βορβόρ ντα
σ ξανάστησον.

Πρέσβευε Προφ τα πρ ς τ ν Θεόν, π ρ το λαο σου κα μ ν τ ν
μαρτωλ ν, τ ν καταφευγόντων τ σκέπη σου τ θεία, κα ρ σαι πάσης
νόσου κα περιστάσεως.

Δέσποινα κα Μήτηρ το λυτρωτο , δέξαι παρακλήσεις ναξίων σ ν
κετ ν, να μεσιτεύσης πρ ς τ ν κσο τεχθέντα, Δέσποινα το Κόσμου,
γενο μεσίτρια.

γιος Θεός, γιος σχυρός, γιος θάνατος, λήσον μ ς. (Τρίς).

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι, κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α
νας τ ν αώνων. μήν.

Παναγία Τριάς, λήσον μ ς. Κύριε λάσθητι τα ς μαρτίαις μ ν,
Δέσποτα, συγχώρησον τ ς νομίας μίν, γιε πίσκεψαι κα ασαι τας
σθαινείας μ ν, νεκεν το νόματός Σου. Κύριε, λήσον. Κύριε,
λήσον. Κύριε, λήσον.

Δόξα Πατρ κα Υ κα γίω Πνεύματι, κα ν ν, κα εί, κα ε ς το ς α
νας τ ν αώνων. μήν.

Πάτερ μ ν ν το ς ο ρανοίς, γιασθήτω τ νομά Σου, λθέτω
Βασιλεία Σου, γεννηθήτω τ θέλημά Σου ς νο ραν κα π τ ς γ ς. Τ
ν ρτον μ ν τ ν πιούσιον δ ς μ ν σήμερον, κα φες μ ν τ
φειλήματα μ ν, ς κα με ς φίεμεν το ς φειλέταις μ ν. Κα μ ε
σενέγκης μ ς ε ς πειρασμόν, λλ ρ σαι μ ς π το πονηρο .

(Κα τ Τροπάριον. ρος Β'.)

Μνήμη δικαίου μετ' γκωμίων, σο δ ρκέσει μαρτυρία το Κυρίου,
Πρόδρομε, νεδείχθης γ ρ ντως κα Προφητ ν σεβασμιώτερος, τι κα ν
ρείθροις βαπτίσαι κατηξιώθης τ ν κηρυττόμενον. θεν τ ς ληθείας
περαθλήσας χαίρων, ε ηγγελίσω κα το ς ν δ , Θε ν νερωθέντα ν
σαρκί, τ ν αροντα τ ν μαρτίαν το κόσμου, κα παρέχοντα μ ν τ μέγα
λεος.

(ερε ς μνημονεύει ς θος.

ν τ πολύσει, προσκυνο ντες τ ν γίαν Εκόνα, ψάλλομεν τ παρ ν
Προσόμοιον

ρος Β' τε κ το ξύλου σε νεκρ ν ....)

Σπε σον ξελο με πειρασμ ν, Πρόδρομε Κυρίου Παμμάκαρ,
καθικετεύ σε, μάτην γ ρ κεκίνηνται ο πολεμο ντες με, κατ' μο πικρο
δαίμονες, ζητο ντες ρπ σαι, τ ν ψυχ ν το δούλου σου, σπερ

στρουθίον ο κτρών, μ με καταλίπ ς ε ς τέλος, γνώτωσαν δ μ λλον, Προφ
τα, τι σύ μου πέλεις καταφύγιον.